

Aleg. 279

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w sprawie nadania nowozbudowanemu szpitalowi powiatowemu w Skałacie charakteru szpitala powszechnego i publicznego.

Wysoki Sejmie!

Reprezentacya powiatu skałackiego postanowiła ku uczczeniu pięćdziesięcioletniego panowania Najjaśniejszego Pana założyć w Skałacie szpital powszechny Imienia Franciszka Józefa na 40 łóżek.

Funduszków na ten cel dostarczyła głównie Rada powiatowa skałacka, a przyczyniły się datki poszczególnych gmin i osób prywatnych, oraz legata na ten cel przeznaczone, grunt zaś pod budowę szpitala ofiarowała bezpłatnie gmina miasta Skałatu.

Przystępując do budowy szpitala, Wydział powiatowy skałacki, po myśli §. 2. ustawy z dnia 28. lipca 1897, zwrócił się z prośbą do Wydziału krajowego o uznanie potrzeby szpitala w Skałacie.

Biorąc na wzgląd stosunki sanitarne powiatu i ogólnie odczuwaną potrzebę szpitala w Skałacie, przede wszystkim zaś znaczne oddalenie Skałatu od najbliższych dwóch szpitali, z których jeden w Tarnopolu oddalony jest o 34 klm., a drugi w Husiatynie o 50 klm. od Skałatu, Wydział krajowy uchwałą z dnia 23. marca 1900 r. uznał potrzebę szpitala w Skałacie.

Na podstawie planów, przez c. k. Namiestnicwo zatwierdzonych, na placu odpowiednio obranym, zbudowane zostały i są już zupełnie wykończone zabudowania szpitalne, składające się:

1. z budynku głównego, jedno-piętrowego, który mieści w sobie, w parterze salę operacyjną, ambulatoryum, kancelarę zarządu, pokój dla lekarza i 4 sale dla chorych. Na piętrze zaś kaplicę i trzy pokoje, przeznaczone na mieszkanie dla Sióstr Miłosierdzia, refektarz i 4 sale dla chorych;

2. z pawilonu izolacyjnego, parterowego, dla chorych zakaźnych, o pięciu pokojach dla chorych;

3. z budynku gospodarczego, posiadającego obszerne piwnice. W budynku tym mieści się kuchnia, pomieszczenie dla kucharki, obszerna pralnia z pokojem dla maglu i pokojem dla praczki;

4. z budynku, obejmującego trupiarnię, mieszczącego salę sekcyjną, pokój dla lekarza i pokój dla stróża;

Nadto dwa budynki z drzewa na podmurowaniu, a mianowicie szopę i lodownię.

Wodę dla szpitala, która jest dobrą, dostarcza studnia, znajdująca się w bliskości budynków, z której za pomocą pompy ssąco-tłoczącej zasilanym jest rezerwoar w budynku głównym, skąd znowu woda rurami rozprowadzoną jest do pawilonu izolacyjnego i budynku gospodarczego.

Kanalizacya przeprowadzoną jest odpowiednio.

Po wykończeniu wymienionych budowli zbadala je komisya techniczno-sanitarna c. k. władzy politycznej i orzeczeniem z dnia 28. lipca 1903 r. l. 13.938 stwierdziła, że prócz nieznaczących poprawek, które już przez Wydział powiatowy

uskutecznione zostały, szpital odpowiada wymogom sanitarno-policyjnym i nie stoi na przeszkodzie do otwarcia zakładu.

Na sprawienie sprzętów, rekwizytów i bielizny przeznaczył Wydział powiatowy kwotę 15.000 koron i złożył ją w Banku krajowym na powyższy cel, aby za nią zakupić urządzenie szpitala wedle wskazówek Wydziału krajowego.

Aktem fundacyjnym, notaryalnie w Skalacie zeznanym, z daty Skalat 5. lutego 1903 l. rep. 11.573 i 6. lipca 1903 l. rep. 13.153, oddała Rada powiatowa w myśl §. 2. ustawy z dnia 28. lipca 1897 r. Dz. u. kr. Nr. 47 wyżej opisane budynki szpitalne wraz z gruntem i całym urządzeniem, bez żadnych ciężarów, na wyłączną i nieograniczoną własność funduszowi szpitalnemu w Skalacie, przyjmując na siebie obowiązki wyszczególnione w §. 2. powołanej ustawy, co do zabezpieczenia całkowitego utrzymania szpitala w pierwszym półroczu i w §. 15. co do pokrycia połowy kosztów budowy lub rozszerzenia gmachu, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części w szpitalu. Akt ten fundacyjny został przez Wydział krajowy w dniu 20. marca 1903 L.W. 13.642, jak i przez c. k. Namiestnictwo, jako naczelną władzę fundacyjną, krajową, zatwierdzony.

Gdy więc w ten sposób fundator, w niniejszym wypadku reprezentacya powiatu skałackiego, dopełniła wszystkie warunki, wymagane ustawą z dnia 28. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 47) Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić dołączoną \cdot / ustawę.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:

St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Skałacie charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Mojego Sejmu Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Szpital w Skałacie uznany zostaje za publiczny i powszechny.

Art. II.

Komitet szpitalny tego szpitala składać się ma:

- a) z delegata Wydziału krajowego;
- b) z prezesa miejscowej Rady powiatowej, lub jego zastępcy;
- c) z delegata Wydziału powiatowego;
- d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy, odbudowy lub rozszerzenia gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części pokryje fundusz powiatowy stosownie do postanowienia §. 15. ustawy z dnia 28. lipca 1897 r. Nr. 47. Dz. ust. kraj.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.
